

Sygnatura akt III AUz 299/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wiesława Stachowiak

Sędziowie: Małgorzata Aleksandrowicz

(del.) Roman Walewski

Protokolant: Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy Przedsiębiorstwa Usługowego (...) Spółka z o.o. w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

przy udziale zainteresowanych : P. A., A. P.,

S. G., K. M., D. K., P. S.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu i podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 22 października 2019 r. sygn. akt VII U 2355/17

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Roman Walewski	Wiesława Stachowiak	Małgorzata Aleksandrowicz
----------------	---------------------	---------------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 października 2019r. w sprawie o sygn. akt VII U 2355/17, Sąd Okręgowy w Poznaniu na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. zmienił postanowienie z dnia 18 września 2018 r. o zawieszeniu postępowania sądowego, w ten sposób, że na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie sądowe do czasu prawomocnego zakończenia sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Poznaniu o sygn. VII U 2345/17.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że postanowieniem z dnia 18 września 2018r. zawieszono postępowanie sądowe, ponieważ w składzie organu jednostki organizacyjnej będącej stroną odwołującą występowały braki uniemożliwiające jej działanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że pismami z dnia 15 kwietnia 2019r. pełnomocnik odwołującej spółki poinformował o ustanowieniu w spółce nowego zarządu reprezentowanego przez prezesa, który ustanowił go pełnomocnikiem procesowym do działania w jej imieniu i potwierdził dotychczas podejmowane czynności, co wyklucza ustanowienie kuratora do działania w jej imieniu.

Zarządzeniami z dnia 7 maja 2019r., 27 maja 2019r. i 19 lipca 2019r. zobowiązano odwołującą spółkę, pełnomocnika pozwanego i ubezpieczonych m.in. do podania czy wnoszą o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego prowadzonego w identycznej sprawie o sygn. VII U2345/17, ze względów ekonomiki procesowej, w terminie 10 dni, zaznaczając, że brak oświadczenia w w/w terminie uważa się za wyrażenie zgody na zawieszenie postępowania sądowego. Powyższe zarządzenie skutecznie doręczono pełnomocnikowi pozwanego, ubezpieczonym i odwołującej spółce. Pismem z dnia 28 czerwca 2019r. pełnomocnik odwołującej spółki wykonał powyższe zarządzenie i wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego prowadzonego w sprawie o sygn. VII U2345/17.

Z urzędu Sąd Okręgowy ustalił, że w identycznej pod względem faktycznym i prawnym sprawie o sygn. VII U2345/17 w dniu 5 marca 2019r. został wydany wyrok, który jest jednak nieprawomocny. Złożono apelację od wyroku, która została przekazana do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w dniu 6 czerwca 2019 r.

W oparciu o powyższe Sąd Okręgowy wskazał, że podstawą rozstrzygnięcia jest art. 359 § 1 k.p.c., albowiem braki w składzie zarządu odwołującej spółki zostały usunięte w dniu 22 marca 2019r. w związku z powołaniem nowego zarządu spółki. Nadto aktualnie prowadzonych jest 170 identycznych spraw pod względem stanu faktycznego i prawnego, przy czym obecnie w sprawie o sygn. akt VII U 2345/17 w dniu 5 marca 2018r. został wydany wyrok, który jest jednak nieprawomocny, a także odwołująca spółka, ubezpieczeni i pełnomocnik ZUS wnieśli o zawieszenie postępowania sądowego.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego, uzasadnionym było dokonanie zmiany treści sentencji postanowienia z dnia 18 września 2018 r. w ten sposób, aby niniejsze postanowienie oddawało intencję stron postępowania, tj. aby zostało zawieszone do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o sygn. akt VII U 2345/17 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Poznaniu (tj. na podstawie art. 177 § 1 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 359 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie organ rentowy zarzucał naruszenie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i błędne uznanie, że postępowanie w sprawie o sygn. akt VII U 2345/17 stanowi kwestię prejudycjalną w stosunku do niniejszego postępowania.

W związku z powyższym żalący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od strony odwołującej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego rację ma żalący, że nie było podstaw do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Podstawą zaskarżonego postanowienia było uznanie, że z uwagi na to, iż przed Sądem Okręgowym toczy się 170 identycznych spraw pod względem stanu faktycznego i prawnego (w tym sprawa o sygn. VII U 2345/17), to niniejsze postępowanie należało zawiesić do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt VII U 2345/17.

Tymczasem wskazana w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa do zawieszenia postępowania zachodzi, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2005 r., V CK 407/05). Zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. powinno nastąpić nie tylko wówczas, gdy przemawiają za tym względy celowości i interes strony, ale i występuje stosunek prejudycjalności. Oznacza to, że orzeczenie, które ma zapaść w innej sprawie powinno stanowić przesąd dla rozpoznawanej sprawy a jego treść, pośrednio - przez powagę rzeczy osądzonej - kształtować treść rozstrzygnięcia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2012 r., III CSK 42/12).

Natomiast wynik innej sprawy oparty na podobnym czy nawet takim samym stanie faktycznym i prawnym, który nie ma charakteru prejudykatu, nie uzasadnia zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Innymi słowy - nie chodzi o zależność polegającą na wykładni tych samych przepisów prawa w identycznym stanie faktycznym w innej sprawie, ale o zależność wynikającą z rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej, która stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w danym postępowaniu cywilnym.

W związku z powyższym, rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie zależało od wyniku sprawy VII U 2345/17 w rozumieniu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., bowiem nie rozstrzygała ona kwestii prejudycjalnej. Nie było zatem podstaw do zawieszenia postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny wskazuje, że nie zaistniała też podstawa do zawieszenia postępowania na zgodny wniosek stron w oparciu o art. 178 k.p.c.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 października 2018r. II PZ 20/18 - zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron stanowi wyjątek na tle przyczyn zawieszenia postępowania i dlatego może być wątpliwe, gdy z inicjatywą zawieszenia postępowania występuje Sąd, a celem zawieszenia jest zebranie dalszego materiału.

W niniejszej sprawie to Sąd Okręgowy wystąpił z inicjatywą zawieszenia postępowania, kierując do stron pisma z zobowiązaniem do wskazania, czy wnoszą o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron, z zaznaczeniem, że brak oświadczenia w terminie 10 dni, uważa się za wyrażenie zgody na zawieszenie postępowania. Co prawda strona odwołująca w odpowiedzi na powyższe zobowiązanie wskazała, że wnosi o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego prowadzonego w sprawie o sygn. VII U2345/17, ale jednocześnie doprecyzowała wnioski dowodowe. Z kolei pozwany nie złożył odpowiedzi i dopiero w zażaleniu kwestionował zgodę stron na zawieszenie postępowania jako podstawę do zawieszenia postępowania. W tej sytuacji uzasadniony jest wniosek, że strony nadal pozostają w sporze i chcą jego rozstrzygnięcia, zaś z inicjatywą zawieszenia postępowania wystąpił Sąd Okręgowy.

W konsekwencji – wobec tego, że odpadła przesłanka zawieszenia postępowania, o której mowa art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zaskarżone postanowienie, podlegało uchyleniu, zaś sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia, przy pozostawieniu temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Roman Walewski	Wiesława Stachowiak	Małgorzata Aleksandrowicz
----------------	---------------------	---------------------------